

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 75.662 van 3 september 1998
in de zaak A. 49.257/VII-11.657.**

In zake : de n.v. DANCKAERT STORTBEHEER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse Executieve, thans de Vlaamse
regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 81

tussenkomen de partijen :

- I. 1. de gemeente ERPE-MERE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Ph. GHYSBRECHT,
kantoor houdende te AALST,
Leo de Bethunelaan 28,
- II. 1. Frans BOONEN,
2. Béni POLLET,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat J. CALLEBAUT,
kantoor houdende te AALST,
Binnenstraat 39/1
- III. STORTKOMITEE BURST-BORSBEKE,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. CALLEBAUT,
kantoor houdende te AALST,
Binnenstraat 39/1

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v.
DANCKAERT STORTBEHEER op 26 november 1992 heeft
ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit
van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu en
Huisvesting, houdende opheffing van het besluit van
30 januari 1992 van de bestendige deputatie van de

provincieraad van Oost-Vlaanderen, waarbij haar de vergunning tot exploitatie van een klasse II-stortplaats gelegen te 9420 ERPE-MERE (BURST), Gentsestraat 103 werd verleend;

Gelet op de beschikking van 11 februari 1993, die de tussenkomst van de gemeente ERPE-MERE toelaat;

Gelet op de beschikking van 2 maart 1993, die de tussenkomst van Frans BOONEN en Béni POLLET toelaat;

Gelet op de beschikking van 1 maart 1993 die de tussenkomst van het STORTKOMITEE BURST-BORSBEKE toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur C. ADAMS;

Gelet op de beschikking van 6 januari 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 30 april 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 mei 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DE WAELE die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor

de verzoekende partij, van Advocaat J. NIJS, die verschijnt voor de verwerende partij, van Advocaat K. BARO die, loco Advocaat Ph. GHYSBRECHT die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en van Advocaat T. HERMANS die, loco Advocaat J. CALLEBAUT verschijnt voor de tweede en de derde tussenkomende partijen;

Gehoord het advies van Adjunct-auditeur C. ADAMS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal dd. 19 maart 1998;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak.

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De oorspronkelijke aanvraag van de verzoekende partij van 26 augustus 1991 strekt ertoe een vergunning te verkrijgen voor de exploitatie van een klasse 2-stortplaats in een kleigroeve te Erpe-Mere (Burst), gekadastreerd aldaar 4de afdeling, sectie A, nrs. 85a, 96a en 87. Het betreft meer bepaald "put 4" in de groeve. Deze plaats is gelegen in een ontginningsgebied met landbouw als nabestemming.

1.2. Op 30 januari 1992 wordt bij besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen de gevraagde vergunning toegekend voor een termijn van vijf jaar.

1.3. Tegen voormeld besluit wordt hoger beroep aangetekend door de Gemeente ERPE-MERE en door het "STORTKOMITEE BURST-BORSBEKE", een feitelijke vereniging.

1.4. In beroep geeft O.V.A.M. gunstig advies voor het afgeven van de betreffende vergunning.

Het Hoofdbestuur voor Milieuvergunningen geeft op 26 augustus 1992 een ongunstig advies, dat als volgt wordt gemotiveerd :

"De aanvraag betreft het uitbreiden van een klasse II-stortplaats, volgens het gewestplan gelegen in een ontginningsgebied met nabestemming agrarisch gebied, vnl. omgeven door waardevol agrarisch gebied. De geplande uitbreiding heeft een oppervlakte van ongeveer 8 ha, de ontginning werd nog niet aangevangen. (nog geen ontginningsvergunning verleend) De ontginningsactiviteiten sluiten aan bij een plaatselijke steenbakkerij.

Na ontginning van de leem wordt, met het oog op het creëren van een maximale stortcapaciteit het aanwezige zand ontgonnen (tot op de Paniseliaan -P1c-kleilaag - ruim 10 m diep).

Volgens de gegevens verstrekt door de aanvragers tijdens de hoorzitting en zoals geargumenteed door de beroepers bedraagt het leemverbruik van de plaatselijke steenbakkerij ongeveer 5 000 - 6 000 m³ per jaar.

De totale leemreserve van de uitbreiding werd berekend op 373 000 m³. De ontginning van 1 ha in functie van de plaatselijke steenbakkerij komt overeen met een termijn van ongeveer 7,5 jaar.

Rekening houdend met de opgelegde uitbatingsvoorwaarden, o.m. het aanleggen van een kunstmatige afsluitlaag bestaande uit foliematerialen op de bodem van de groeve, en in functie van een milieu verantwoorde exploitatie (dit is de nodige scheiding tussen ontginningen opvulling, de toegankelijkheid van de groeve ...) dient voor de aangevraagde groeve minstens de helft ontgonnen te worden vooraleer de opvulling kan gestart worden.

Dat betekent in functie van de bevoorrading van de plaatselijke steenbakkerij een ontginningstermijn van 30 jaar.

De exploitant voorziet de ontginning te versnellen door naast het ontgonnen zand ook de ontgonnen leem voor een belangrijk gedeelte af te voeren.

De vergunning waartegen beroep is ingesteld (BD 30.01.92) werd verleend overwegende dat het stortritme moet aangepast worden aan het ontginningsritme zodanig dat de aanwezige grondstoffen maximaal door de plaatselijke steenbakkerij worden benut; dat een saneringsplan dat daaraan tegemoetkomt deel dient uit te maken van het werkplan;

Het ontginningsgebied dat op het gewestplan is aangeduid is duidelijk bedoeld in functie van de bevoorrading van de plaatselijke steenbakkerij.

Het afvoeren van de ontgonnen leem is bijgevolg in eerste instantie niet verenigbaar met de bestemming van het gebied volgens het gewestplan.

Zelfs met een versnelde ontginning (10 jaar zoals door de exploitant vooropgesteld) kunnen de stortactiviteiten de eerstkomende 5 jaar niet worden aangevat.

Met de vooropgestelde aanvoer (ca 300 000 m³) niet gecompacteerd afvalstoffen/jaar) zou de stortcapaciteit van het volledige gebied (berekend op 886 800 m³) in 5 jaar worden opgevuld.

Krachtens de bepalingen van het Vlarem, die bij het verlenen van een vergunning van toepassing zouden zijn, kan de periode tussen de datum van het besluit waarbij de vergunning wordt verleend en de datum van ingebruikname van de vergunde inrichting maximum 3 jaar bedragen, zoniet vervalt de vergunning van rechtswege. In onderhavig geval kan die voorwaarde, zonder een milieu-verantwoorde exploitatie van de stortplaats in het gedrang te brengen, niet worden nagekomen.

Gezien geen enkel argument voorhanden is om het eventueel starten van de ontginning te koppelen aan het verlenen van de stortvergunning;

Gezien eventuele stortactiviteiten ten vroegste 5-30 jaar na het starten van de ontginning kunnen aanvangen.

Gezien de ontginning nog gestart dient te worden wordt een ONGUNSTIG advies uitgebracht om aan de nv Danckaert Stortbeheer een vergunning te verlenen voor het uitbreiden van een klasse II-stortplaats gelegen te 9420 Erpe-Mere (Burst) Gentsestraat 103, Kad. Sie A nrs. 85a-86a en 87."

1.5. Bij het thans bestreden besluit van 23 september 1992 wordt het in eerste aanleg genomen vergunningsbesluit opgeheven en wordt de door verzoekende partij gevraagde vergunning geweigerd;

2. De ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat het STORTKOMITEE BURST-BORSBEKE als feitelijke vereniging geen rechtspersoonlijkheid bezit; dat een feitelijke vereniging in beginsel niet in rechte kan optreden, ook niet voor de Raad

van State; dat het enkel anders is wanneer de feitelijke vereniging door de overheid is erkend en bij de werking van een openbare dienst wordt betrokken; dat niet blijkt dat zulks te dezen het geval is; dat het verzoek tot tussenkomst van het STORTKOMITEE BURST-BORSBEKE niet ontvankelijk is;

2.2.1. Overwegende dat de tweede tussenkomende partijen in hun verzoekschrift tot tussenkomst opwerpen dat de verzoekende partij geen ontginningsvergunning heeft om leem uit te graven zodat zij geen belang heeft om tegen de weigering van de milieuvergunning voor een stortplaats op te komen, daar er pas van een stortplaats sprake kan zijn wanneer er eerst leem wordt uitgegraven; dat zij in hun laatste memorie daaraan toevoegen dat bij ministerieel besluit van 20 november 1992 de ontginningsvergunning aan de n.v. DANCKAERT STEENFABRIEK werd geweigerd, dat tegen die weigering geen annulatieberoep werd ingediend en dat aangezien de n.v. DANCKAERT STEENFABRIEK sinds 1994 haar activiteiten definitief heeft stopgezet door verkoop van het uitbatingsmateriaal "wegens definitieve buitengebruikstelling" er geen ontginning meer zal plaatsvinden; dat ook de eerste tussenkomende partij in haar laatste memorie nagenoeg dezelfde argumenten aanbrengt;

2.2.2. Overwegende dat de verzoekende partij antwoordt dat zij zelf een aangepaste vergunningsaanvraag zal indienen, zodat de opmerking van de tussenkomende partijen niet dienend is;

2.2.3. Overwegende dat het ministerieel besluit van 20 november 1992 niet in de weg staat dat de verzoekende partij zelf een aanvraag tot ontginning van put 4 indient; dat het gegeven dat pas met de tenuitvoerlegging van de exploitatievergunning van de stortplaats kan worden gestart na ontginning of na gedeeltelijke ontginning van put 4 en dat de verzoekende

partij vooralsnog niet over een ontginningsvergunning beschikt, zodat met de exploitatie van de stortplaats nog niet onmiddellijk kan worden gestart, het belang van de verzoekende partij bij het aanvechten van de vergunningsbeslissing tot exploitatie van de stortplaats niet ontnemt;

2.3.1. Overwegende dat de tussenkomen partijen in hun laatste memorie nog opwerpen dat ook de verzoekende partij sinds 1993 geen economische activiteiten meer heeft ontplooid; dat zij daaruit afleiden dat de verzoekende partij niet meer van het vereiste actuele belang doet blijken;

2.3.2. Overwegende dat ter terechtzitting de raadsman van de verzoekende partij laat weten dat de enige reden waarom de economische activiteiten van de verzoekende partij tijdelijk stilliggen de onderhavige weigeringsbeslissing is en dat van zodra de vergunningen zijn verkregen met de exploitatie zal worden gestart;

2.3.3. Overwegende dat het betoog van de raadsman van de verzoekende partij genoegzaam aantoonde dat de exceptie niet gegrond is;

2.4.1. Overwegende dat de tussenkomen partijen in hun laatste memorie betogen dat de exploitatievergunning die in eerste aanleg op 3 januari 1992 werd verleend, gold voor een termijn van vijf jaar, zodat bij eventuele vernietiging die termijn zal zijn afgelopen en de verzoekende partij toch een nieuwe exploitatievergunning zal moeten aanvragen;

2.4.2. Overwegende dat de raadsman van de verzoekende partij ter terechtzitting terecht opmerkt dat op datum van vernietiging van het bestreden besluit de termijn van vijf jaar waarvoor in eerste aanleg de vergunning werd verleend niet zal zijn verlopen; dat

aangezien het deputatiebesluit van 30 januari 1992 door het bestreden besluit van 23 september 1992 werd opgeheven, de verzoekende partij slechts gedurende bijna acht maanden gebruik heeft kunnen maken van de vergunning terwijl zij een vergunning had verkregen voor een termijn van vijf jaar; dat onder die omstandigheden de verzoekende partij belang behoudt bij haar annulatieberoep; dat de exceptie niet opgaat;

2.5.1. Overwegende dat de eerste tussenkomende partij in haar laatste memorie nog opwerpt dat zelfs indien een nieuwe ontginningsvergunning zal worden toegekend, er moet worden van uitgegaan dat dezelfde voorwaarde zal worden opgelegd als in de vorige ontginningsvergunning, namelijk dat de ontgonnen klei alleen plaatselijk mag worden gebruikt, hetgeen in praktijk inhoudt dat het nog 30 jaar zal duren alvorens gestort zal kunnen worden zodat de verzoekende partij geen actueel belang heeft bij haar beroep;

2.5.2. Overwegende dat die exceptie samenhangt met de gegrondheid van het eerste middel, in het bijzonder met de gegrondheid van de grief dat de overweging in de bestreden beslissing dat volgens het gewestplan enkel leem zou mogen worden ontgonnen met het oog op de bevoorrading van de plaatselijke steenbakkerij de schending inhoudt van artikel 17.6.3, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen;

3. De gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel de schending aanvoert van :

"het K.B. van 30 mei 1978 houdende vaststelling van het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem,

uit de schending van artikel 2 §1 van de stedenbouwwet van 29 maart 1962, en uit de schending van artikel 17.6.3. van het K.B. van 28 december 1972.

Doordat de bestreden beslissing verhindert dat een aan de ontginning gekoppelde stortactiviteit wordt ontplooid in een gebied dat het gewestplan bestemt als ontginningsgebied.

En doordat in de bestreden beslissing ten onrechte wordt gesteld dat het ontginningsgebied op het gewestplan enkel werd voorzien met het oog op de grondstofbevoorrading van de plaatselijke steenbakkerij, zodat een versnelde ontginning met afvoer van hoeveelheden leem uitgesloten moet worden.

Terwijl het bestuur niet zo mag handelen dat de verwezenlijking van de nabestemming van dit gebied, zijnde landbouwgebied, voor de toekomst onmogelijk wordt gemaakt, daar aldus belet wordt dat nog ooit aan landbouw zal kunnen gedaan worden, gezien de put niet opgevuld wordt.

En terwijl de ontginningsgebieden moeten beschouwd worden als gebieden van uitzonderlijke en strategische economische waarde, waarvan het belang het locale niveau overstijgt (zie o.m. DE PUE, E., STRYCKERS, P. en VANDEN BILCKE, C., "Milieuzakboekje", Antwerpen, Kluwer, 1992, p.318), in tegenstelling met wat in de bestreden beslissing wordt beweerd, zodat het zeker niet noodzakelijk is dat de ontgonnen grondstoffen enkel door de plaatselijke steenbakkerij zouden worden verwerkt.

En terwijl ook de Raad van State overigens reeds stelde, dat een afvalstortplaats in een ontginningsgebied met nabestemming landbouw toelaatbaar is, mits de exploitatievoorwaarden voorzien in een voldoende eindbedekking die latere landbouw toelaat (R.v.St. gemeente Hannut, nr.29853, 22 april 1988), wat in casu het geval was.";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt als volgt :

"De verzoekende partij voert in het eerste middel de schending aan van het KB van 30.05.1978 houdende vaststelling van het gewestplan Aalst - Ninove - Geraarsbergen - Zottegem, schending van art. 2 § 1 van de wet van 29.03.1962 en schending van art. 17.6.3. van het KB van 28.12.1972.

Het ontginningsgebied op het gewestplan werd destijds ingekleurd met het oog op de grondstofbevoorrading van de plaatselijke steenbakkerij. Een versnelde ontginning met afvoer van de leem is derhalve uitgesloten gezien aldus op middellange termijn de bevoorrading van de plaatselijke steenbakkerij wordt uitgesloten. In functie van een normale bevoorrading van de plaatselijke steenbakkerij (circa 5.000 à

6.000 m³ per jaar) zou de ontginningstermijn van één hectare ongeveer 7,5 jaar bedragen en rekening houdende met het feit dat de helft (4 hectaren) moet ontgind zijn alvorens kan gestort worden, dient nog 30 jaar gewacht te worden !

De bestreden beslissing voert derhalve terecht aan dat een versnelde ontginning met afvoer strijdig is met het gewestplan.

Het bestuur heeft door de bestreden beslissing de verwezenlijking van de nabestemming van het gebied niet onmogelijk gemaakt gezien na volledige ontginning nog kan gedicht worden en dit niet noodzakelijk dient te gebeuren met huishoudelijke afvalstoffen.

Derhalve zijn de bepalingen van het gewestplan en art. 2§1 van de wet van 29.03.1962 alsmede van art. 17.6.3 van het KB van 28.12.1972 niet geschonden.

Het aangevoerde middel mist feitelijke grondslag."

3.3. Overwegende dat de eerste tussenkomende partij eveneens doet gelden dat de bestreden beslissing terecht heeft gesteld dat het ontginningsgebied op het gewestplan werd vastgelegd met het oog op de grondstoffenbevoorrading van de plaatselijke steenbakkerij; dat zij een exploitatie van de leem tegen een veel hoger ritme dan de behoefte van de plaatselijke steenbakkerij onverenigbaar acht met de bestemming die het gewestplan aan de betreffende percelen heeft gegeven;

3.4. Overwegende dat de tweede tussenkomende partijen nogmaals de vraag stellen naar het belang van de verzoekende partij en de ontvankelijkheid van haar verzoekschrift, nu de verzoekende partij enkel een milieuvergunning voor een stortplaats aanvraagt en geen ontginningsvergunning heeft, terwijl de storting toch pas na de ontginning van de leem kan gebeuren; dat, voorts, zij doen gelden dat een stortvergunning niet noodzakelijk is om de nabestemming van landbouw te kunnen respecteren en dat het argument van strategische waarde van het gebied als bevoorrading voor de steenbakkerij ongegrond is, daar deze niet meer zou werken en daar de verzoekende partij in het verleden voor de andere putten veel meer leem zou hebben ontgonnen dan de

steenbakkerij volgens de eigen gegevens van verzoekende partij zou kunnen verwerken;

3.5.1. Overwegende, wat de vraag naar het belang betreft, opgeworpen door de tweede tussenkomende partij, dat kan worden verwezen naar het onder 2.2.2. gestelde;

3.5.2. Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat niet wordt betwist dat volgens het gewestplan Aalst - Ninove - Geraardsbergen - Zottegem de kwestieuze percelen waarvoor de exploitatievergunning werd aangevraagd zijn gelegen in een gebied met als bestemming ontginningsgebied en als nabestemming landbouw; dat evenwel de exploitatie van een klasse II-stortplaats niet de enige mogelijkheid is om de nabestemming landbouwgebied te realiseren; dat het eerste onderdeel ongegrond is;

3.5.3. Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat de exploitatievergunning werd geweigerd op grond van volgende overwegingen :

"Overwegende dat het ontginningsgebied ter hoogte van de Gentsestraat te Erpe-Mere (Burst) op het gewestplan werd ingekleurd met het oog op de grondstofbevoorrading van de plaatselijke steenbakkerij;

Overwegende dat onderhavige aanvraag inhoudt dat, in functie van het snel creëren van stortcapaciteit, de ontgonnen leem in belangrijke mate zou worden afgevoerd;

Overwegende dat daarmee op middellange termijn de grondstofbevoorrading van de plaatselijke steenbakkerij in het gedrang komt;

Overwegende dat het afvoeren van leem nuttig voor de plaatselijke steenbakkerij maar kan aanvaard worden op basis van een ontginningsplan dat de richtlijnen vastlegt voor een milieuverantwoord grondstoffenbeleid in het Vlaamse Gewest;

Overwegende dat dergelijke richtlijnen, behalve het louter inwilligen van de vraag van de betreffende nijverheid, niet voor handen zijn;

Overwegende dat zelfs met een versnelde ontginning en zonder een milieuverantwoorde exploitatie in het

gedrang te brengen, de stortexploitatie ten vroegste binnen 5 jaar kan aanvangen,
Overwegende dat het bijgevolg niet aangewezen is een stortvergunning te verlenen,";

3.5.4. Overwegende dat de voor ontginningsgebieden geldende voorschriften zijn vastgelegd in artikel 17, 6.3., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, dat luidt als volgt :

"De ontginningsgebieden.
In deze gebieden dient rondom een afzonderingsgordel te worden aangelegd, waarvan de breedte vastgesteld wordt door de bijzondere voorschriften.
Na de stopzetting van de ontginningen dient de oorspronkelijke of toekomstige bestemming, die door de grondkleur op het plan is aangegeven, te worden geëerbiedigd. Voorwaarden voor de sanering van de plaats moeten worden opgelegd opdat de aangegeven bestemming kan worden gerealiseerd";

dat die bepaling nergens voorschrijft dat de ontginning voor bepaalde ondernemingen moet worden bestemd, waarbij dan afvoer van de ontgonnen grondstoffen niet zou zijn toegelaten; dat ook het gewestplan Aalst - Ninove - Geraardsbergen - Zottegem de bestemming van ontginningsgebied niet koppelt aan de verwerking door de plaatselijke steenbakkerij; dat evenmin aanvullende stedenbouwkundige voorschriften in die zin zijn bekend; dat dienvolgens de bestreden beslissing er ten onrechte van uitgaat dat het ontginningsgebied enkel zou mogen worden gebruikt in functie van de plaatselijke steenbakkerij en ten onrechte besluit dat versnelde afvoer van leem in strijd zou zijn met het gewestplan en dat bij een ontginning volgens de behoeften van die plaatselijke steenbakkerij het nog vele jaren zou duren alvorens de stortplaats in gebruik zou kunnen worden genomen; dat het tweede onderdeel gegrond is;

3.6. Overwegende dat, zoals de tussenkomende partijen terecht in hun laatste memorie betogen, de bestreden beslissing benevens het hiervoren besproken weigeringsmotief - dit zijn de sub 3.5.3. eerste drie geciteerde overwegingen - nog andere determinerende weigeringsmotieven bevat, ditmaal uitgaande van de hypothese dat de leem welke naar het oordeel van de verwerende partij was bestemd voor de plaatselijke steenbakkerij toch zou worden afgevoerd; dat evenwel het eerste middel uitsluitend is gericht tegen het sub 3.5.4. besproken weigeringsmotief; dat dienvolgens het gegrond bevinden van het tweede onderdeel van het eerste middel niet kan leiden tot de vernietiging van het bestreden besluit; dat de oplossing van de zaak in de huidige stand van de rechtspleging niet mogelijk is; dat aangezien in het auditoraatsverslag van de drie aangevoerde middelen enkel het eerste middel werd onderzocht, een verder onderzoek van de zaak nodig is;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van het STORTKOMITEE BURST-BORSBEKE wordt afgewezen.

Artikel 2.

De debatten worden heropend.

Artikel 3.

Het door de Auditeur-generaal aangeduide lid van het Auditoraat wordt belast met het verder onderzoek van de zaak.

Artikel 4.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie september 1900 achtennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.